

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. ХАСКОВО, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
Д.А
ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря В.И. К.
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Въззивно гражданско дело № 20235600500253 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XX, чл.258 и сл. от ГПК.

Обжалваното решение

С решение №27/06.ІІ.2023 г. постановено по гражданско дело №859/2022 г. Районен съд-Д.град отхвърля предявления от „Евро Финанс Колект“ ЕООД с ЕИК 205788439, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ***, иск за признаване на установено по отношение на З. Г. С. с ЕГН: *****, с адрес: гр. ***, че дължи на „Евро Финанс Колект“ ЕООД с ЕИК 205788439, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ***, сумата в размер на 59,59 лв., представляваща незаплатена главница по Договор за електронни съобщителни услуги от 13.04.2017 г. сключен между длъжника и „Българска Телекомуникационна Компания“ ЕАД, въз основа на който са издадени

фактури с № 1263634996/22.03.2019 г. и №1265234172/23.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на задължението, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 254 от 03.05.2022 г. по ч.гр.д. № 553/2022 г. по описа на РС - Д.град, като неоснователен и недоказан.

С решението се осъжда „Евро Финанс Колект" ЕООД с ЕИК 205788439, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ***, да заплати на З. Г. С. с ЕГН: *****, с адрес: ***, направените от нея разноски по делото в размер на 350/триста и петдесет/, на осн. чл. 78 ал. 3 ГПК и отхвърля искането на „Евро Финанс Колект" ЕООД с ЕИК 205788439, със седалище и адрес на управление гр. Варна,***, за присъждане на направените в съдебното и в заповедното производство разноски.

Обстоятелства по въззива

Недоволни от постановеното решение са останали от „Евро Финанс Колект" ЕООД, поради което го обжалват като неправилно и незаконосъобразно, с искане същото да се отмени и да се уважат предявените претенции.

Първата инстанция приела, че: чежду „БТК“ ЕАД и З. С. бил сключен договор за електронни и съобщителни услуги на 13.IV.2017 г. за срок от две години от подписването му; е сключен рамков договор за прехвърляне на вземания от 06.X.2018 г. между „БТК“ ЕАД и „С.Г.Груп“ ООД относно вземания, които цедентът периодично прехвърля на цесионера в рамките на две години; „С.Г.Груп“ ООД като пълномощник на „БТК“ ЕАД е изпратил съобщение до З. С. на основание чл.99 ал.ІІІ от ЗЗД; че на 28.I.2022 г. „С.Г.Груп“ ООД прехвърлило всички свои вземания по горния договор на „Евро Финанс Колект“ ЕООД.

Първата инстанция неправилно приела, че в случая нямало прехвърляне на права, поради което ѝ ищецът не придобил вземането срещу ответника по делото. Съдът не съобразил, че рамковия договор за превърляне на вземания е да установи сигурност и стабилност в отношенията на страните, процесните фактура попадали в обхвата на същия; той се използвал за множество сделки. В случая за да се прехвърли задължение, макар и бъдещо, било

достатъчно само да има съгласие на страните.

Съдът приел, че вземането не съществува, което не било основание за нищожност на договора за цесия, поради липса на предмет. В тази насока била и хипотезата на чл. 100 ал. III от ЗЗД. Отношенията по цесията на бъдещи вземания касаели само страните по договора, не и длъжника. В случая и „БТК“ ЕАД непрекъснато сключвала договори с нови абонати, поради което и възникването на вземането към доставчика можело да се разглежда като бъдещо сигурно събитие.

Били налице всичките предпоставки за редовност на цесията, като и длъжника, чрез връчване книжата по делото бил известен за същата. Поради това и предявените иски били основателни.

Въззиваемата страна посочва, че представената жалба е неоснователна, а атакуваното решение правилно и законосъобразно. Не се установило в хода на производството, че З. С. е ползвала въобще сочените услуги от „БТК“ ЕАД. От друга страна това дружество е било в невъзможност да осъществи цесия на вземанията на въззиваемата доколкото договора за това е от 16.X.2018 г., а се сочи, че задълженията ѝ са възникнали съответно на 22.III.2019 г. и на 23.IV.2019 г. или на по-късни дати. Съответно сочи въззиваемата, тези вземания не били конкретизирани в достатъчна степен, тъй като претендираната сума от 59.59 лева се различавала от исканата сума в исковата молба, така и от тази по сбора от двете представени фактури.

Правни съображения

Представената въззивна жалба е редовна и е акт на надлежно активно легитимирана страна, предвид на постановените негативни за жалбоподателят правни последици от първоинстанционния съд. Същата е обективиран израз на субективните му права на защита.

Първата съдебна инстанция е провела редовно производство, в рамките на което са установени всички относими към предмета на делото факти, чрез надлежно участие на страните и въз основа на валидно събраните доказателства. Спор по отношение на доказаните обстоятелства по делото няма, а такъв е формиран по отношение на правните им последици. В хода на проверката по чл. 269 от ГПК не се установиха обстоятелства, които

обосновават нищожност или недопустимост на обжалваното решение. Такива доводи не сочат и страните по въззивното производство. Обект на преценка в настоящото дело е правилността на първоинстанционния акт в рамките на очертания предмет от въззивната жалба и отговора на същата.

Безспорно по делото е, че съобразно заявление за издаване заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК е образувано частно гражданско дело №553/2022 г. на РС-Д. град по което е издадена заповед за изпълнение №254/03.V.2022 г. в полза на заявителя „Евро Финанс Колект“ ЕООД против З. С. относно исковите суми. Представено е възражение от длъжника по същата, с което се оспорва това задължение, поради което и в срок „Евро Финанс Колект“ ЕООД предявява установителен за вземането по заповедта иск.

Ищецът обосновава заявлението по чл. 410 от ГПК и наскоящата си оискава претенция по чл. 422 от ГПК с твърденията, че между „БТК“ ЕАД и З. С. бил сключен договор за електронни и съобщителни услуги на 13.IV.2017 г. за срок от две години от подписването му в рамките на който възникнало процесното задължение. В последствие бил сключен рамков договор за прехвърляне на вземания от 06.X.2018 г. между „БТК“ ЕАД и „С.Г.Груп“ ООД относно вземания, които цедентът периодично прехвърля на цесионера в рамките на две години, след което от своя страна „С.Г.Груп“ ООД като пълномощник на „БТК“ ЕАД е изпратил съобщение до З. С. на основание чл. 99 ал. III от ЗЗД. На 28.I.2022 г. „С.Г.Груп“ ООД прехвърля свои вземания по горния договор на „Евро Финанс Колект“ ЕООД. Тези твърдения са установени като факти по делото.

Правилно първата инстанция е приела, че предявеният иск е неоснователен. Съобразно представените фактури задълженията на З. С. са възникнали съответно на 22.III.2019 г. и на 23.IV.2019 г. В тази насока са и твърденията на самия ищец. Същевременно „БТК“ ЕАД осъществява цесия на свои вземания на „С.Г.Груп“ ООД с договор от 16.X.2018 г. Съобразно чл. 99 ал. II от ЗЗД прехвърленото вземане преминава върху новия кредитор в обема в който е съществувало при сключване на договора. От друга страна цесията е каузална сделка и за да възникне в правния мир следва да има реална размяна на престации. Поради това следва да се приеме, че допустимо от правото е само прехвърлянето на задължения, които са съществували в патримониума на

цедента към момента на сключване на договора за цесия. В случая търсените вземания от С. са изведени далеч след датата на процесната цесия, поради което и не се обхващат от нея. Следва се съобри и че произволното им включване в някакъв списък след датата на договора за цесия, който няма характер на договор, не може да ги направи обект на цесионните правоотношения. Договорът за цесия винаги предполага съществуващо вземане, се сочи в Решение №32/09.IX.2010 г. на ВКС. Предмет на цесионната сделка не могат да бъдат бъдещи, а само съществуващи вземания, т.е. тяхното съществуване е условие за нейната действителност. Този извод следва и от каузалния характер на цесионния договор, чиято валидност се преценява с оглед валидността на нейното конкретно правно основание. Независимо от разнообразието на основанията, на които цесията се извършва - продажба, дарение, даване вместо изпълнение, предоставяне на услуги, както е в случая, определеността, респективно определяемостта, на съдържанието на престацията е изискване за действителност на всяко едно от тях. Следва да се посочи и че от доказателствата по делото не става ясно точно от какви отношения и между кои субекти е твърдяното вземане от З. С., обект на цесиите. Съобразно изложеното „С.Г.Груп“ ЕАД не е придобил вземането спрямо З. С., поради което и не може да се разпорежи със същото чрез посочения договор за цесия между него и „Евро Финанс Колект“ ЕООД от 28.I.2022 г. Последното поради това няма в патримониума си твърдяното вземане спрямо З. С..

Съобразно изложеното първата инстанция е обективирала правилно решение, което следва да се потвърди, като на основание чл.272 от ГПК въззивния съд препраща и към мотивите на същото.

Съобразно изхода от делото е на основание чл.78 от ГПК ще следва „Евро Финанс Колект“ ЕООД да заплати на З. С. сумата от 400 лв. разноски за адвокат пред въззивния съд, която сума не е прекомерно съобразно правната и фактическа сложност на делото.

Водим от изложеното и на основание чл.271 от ГПК Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №27/06.II.2023 г. постановено по

гражданско дело №859/2022 г. на Районен съд-Д.град.

**ОСЪЖДА „Евро Финанс Колект" ЕООД, ЕИК 205788439, със
седалище и адрес на управление гр. Варна, ***, да заплати на З. Г. С.,
ЕГН: *****, адрес: гр. *** сумата от 400 лв. разноси пред
въззивния съд.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____